

6715 26/3 12: I. Beh. af F. t. L. om Ophævelse af § 5 i L. om Tillæg t. Frihavnsloven.

6716

benhavns Havn kun eller hovedsagelig kun ved Indvinding af Landareal, der kunde sælges, kunde skaffe Midler til den Udvikling af Havnen, der absolut maatte blive nødvendig i Tidens Løb. Bestemmelsen har sikkert i sin Tid været praktisk og vistnok ogsaa virket hensigtssvarende. Men siden 1898 have Forholdene forandret sig i høj Grad, idet de store Opfyldningsarbejder, der have fundet Sted Syd for Langebro, netop have haft den Hensigt, som jeg før nævnde, at Havnekassen kunde skaffe sig Midler ved at tilvejebringe opfyldte Arealer, der kunde sælges. Det er det, der er sket Syd for Langebro, og nu forestaar der altsaa en Periode, hvor der Gang paa Gang vil blive Tale om Salg. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er der baade Tale om bestemte Salg nu og om yderligere Salg for Fremtiden.

Som det vil ses, er det ikke Havneforvaltningen, der har forlangt en saa vidtgaaende Bemyndigelse, som dette lille Lovforslag tilsigter at give, men det er Ministeren, der har ment, at naar man nu skulde gaa til at give en almindelig Tilladelse til Salg af visse Arealer, maatte man hellere helt slette § 5 i Lov af 7. April 1899. Det er altsaa dette, der foreslaas ved det Lovforslag, der i Dag ligger paa Tingets Bord, og Spørgsmaalet bliver da, om man kan risikere noget ved at gaa med til det. Forholdet er jo dette, at hvis Lovforslaget vedtages, vil det, naar Salg skal finde Sted, være nødvendigt, at baade Havnebestyrelsen, Ministeriet og Havneraadet, i hvilket sidste baade Københavns Kommune og Lovgivningsmagten ere repræsenterede, forud ere enige derom. Man kan ikke, synes jeg, mene, at dette ikke skulde være tilstrækkelig Betryggelse for de Interesser, som Staten har i dette Foretagende, og naar man paa den anden Side erindrer, at mange Handeler i høj Grad kunne være afhængige af hurtig Afgørelse, og at der kan blive Tale om Handeler paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen ikke er samlet, synes jeg, der melder sig saa alvorlige Betænkeligheder ved at bibeholde den omtalte § 5, at man i Betragtning af de Kauteler, jeg nys nævnde, kan slutte sig til det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er formet. Jeg skal derfor tillade mig

paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Chr. Hansen: Hvis det Lovforslag, som vi her behandle, vedtages i den Form, hvori det er forelagt af den højtærede Minister, gaar Rigsdagen med til at ophæve en Paragraf, der i en Aarrække har staaet som en Garanti for Rigsdagen for, at Ministerium og Havneraad ikke skalte og valte med vor Havn, som de finde for godt. Det forekommer mig derfor, at det er et saa vigtigt Spørgsmaal, vi behandle, at Rigsdagen skal betænke sig mange Gange, førend den gaar med til at tage denne Rettighed fra Rigsdagen. § 5 i Loven af 7. April 1899 er kommen ind i Loven ved en Tilfældighed. I Samlingen 1898—99 forelagde daværende Indenrigsminister Bardenfleth et Lovforslag for Rigsdagen om Bemyndigelse for Frihavns-Aktieselskabet til at optage et Laan paa indtil 2 Mill. Kr. til Opførelse af Pakhuse i Frihavnen. Efter første Behandling af Lovforslaget blev det henvist til Finansudvalget, men da det kom tilbage derfra, var der stillet en Del Ændringsforslag til Lovforslaget, derunder, at denne Paragraf sattes ind. Skønt Ministeren under første Behandling ikke var stærkt begejstret for en saadan Bestemmelse, modsatte han sig den dog ikke ved anden Behandling. Den sattes ind, for at den, som Ordføreren Christopher Hage udtalte, skulde være som et Værn for Rigsdagen mod, at vor Havn skulde lide noget. Den skulde staa som en Regulator og som et Værn mod, at Havneraad og Ministerium skulde handle med vor Havn, som de fandt for godt.

Under anden Behandling kom der ikke nogen Stemning til Orde mod Paragraffen; først ved tredje Behandling var der et æret Medlem her i Tinget, det daværende ærede Medlem fra Thisted (Niels Andersen), der rejste en stærk Protest mod denne Paragraf, fordi han mente, at man derved vilde komme til at genere en hel Del private Lodsejere, og Københavns Kommune vilde komme til at tjene en forbavsende Mængde Penge, jeg tror, han mente, de vilde tage saadant noget som 20 Mill. Kr. ind, og det vilde have til Følge, at Havnen vilde blive rykket ud til Køge Bugt. Men af Slutningen af hans Tale